

door Leonidas Vatikiotis en Aris Chatzistefanou <sup>1</sup>

De Griekse SYRIZA-ANEL-regering sloot op 2 mei een deal met de kredietverleners, en dit werd door de markten met heel wat enthousiasme onthaald. Het akkoord zal de armoede en de buitensporige schuld in Griekenland doen toenemen, en een slag toebrengen aan de soevereine rechten.

Het onderhandelingsakkoord [*staff level agreement*] waardoor de Eurogroep groen licht zal geven voor de betaling van een tranche van zeven miljard euro, volgens de Financial Times van 12 mei “nodig voor schuldaflossingen, waaronder 2 miljard aan private crediteurs op 17 juli en 3,9 miljard aan de Europese Centrale Bank drie dagen later”, houdt onder andere in:

1. verlaging van de belastingvrije grens van 8636 € naar 5681 €. Deze maatregel zal de armste bedienden en gepensioneerden treffen, want ook degenen die maar 474 € per maand ontvangen zullen belast worden.
2. Gemiddelde pensioenverlagingen van 9%, tot 18% voor pensioenen boven de 1000 €. Door deze twee maatregelen zullen gepensioneerden twee van de twaalf pensioenuitbetalingen per jaar verliezen.
3. Vermindering van de werkloosheidsvergoeding (waarvan slechts 12% van de werklozen momenteel geniet), van de uitkeringen voor armoede, kinderbijslag en bij natuurrampen. Het zijn de armsten die erdoor zullen getroffen worden.
4. Kleinhandelzaken gedurende 32 zondagen per jaar geopend. Minister Papadimitriou beschreef dit als ‘modernisering’, waarbij hij dus modernisering gelijkstelt met neoliberale deregulering van de arbeidsverhoudingen en duidelijk maakt dat SYRIZA compleet veranderd is. De vakbonden en de confederatie van het kleinbedrijf hebben al aangekondigd hiertegen in staking te zullen gaan.
5. Collectief ontslag wordt gemakkelijker door het schrappen van de vereiste ministeriële beslissing en het vetorecht bij ontslag van meer dan 5% van het personeel. Het zal volstaan dat de werkgevers op tijd verwittigen.
6. Een vermindering van het aantal contractuelen in de openbare sector van 49.448 in december 2016 naar 49.104 in december 2017 en 48.420 in december 2019. Het gevolg zal een verdere ondergraving van de openbare diensten zijn.
7. Privatisering van 40% van de bruinkoolcentrales die nu bezit zijn van de openbare energiemaatschappij, verkoop van 17% van de aandelen. Met de uitverkoop van de energiesector zal SYRIZA de doodsteek geven aan het openbaar bezit. Met de verkoop van 14 luchthavens aan het Duitse Fraport, van treinen aan het Italiaanse Ferrovie en de haven van Piraeus aan het Chinese Cosco brak de partij haar pre-electurale beloftes.

Deze zeven vernoemde maatregelen zijn maar een klein deel van de in totaal 140 die het Grieks Parlement moet stemmen met de *fast track* procedure, zoals het regelmatig gebeurt sinds 2010, het jaar waarin het land het memorandumregime binnenstapte. De ministers hebben zelfs niet de tijd om de memorandumwetten door te lezen, ze worden altijd op het laatste ogenblik gestemd. Dit alles in de naam van de uitzonderingstoestand die er nu al zeven jaar heerst, even lang als het kolonelsregime van 1967-1974.

Maar er is een fundamenteel verschil. De maatregelen die het Grieks Parlement zal goedkeuren zullen

toegepast worden in 2019-2020. Tegen dan zal er een andere regering aan de macht zijn, aangezien de termijn van de huidige, verkozen in 2015, afloopt in 2019. En het derde economisch hervormingsprogramma ten bedrage van 86 miljard euro, ondertekend in augustus 2015 door een regering met als opdracht om het soberheidsbeleid te schrappen en een punt te zetten achter de memoranda, eindigt in september 2018.

Daarom hadden de geldschieters (EU, IMF) niet het recht dergelijke maatregelen te eisen, en was de SYRIZA-ANEL regering niet gelegitimeerd om ze op te leggen. Het is onaanvaardbaar dat een regering de volgende regering bindt met haar beslissingen.

De regering probeert de pil op twee manieren te vergulden. Het eerste argument is dat de soevereine schuld versneld afgebouwd wordt. De Griekse staatsschuld bedroeg 176% van het BBP na de herschikking van 2012, komende van 115% in 2009 vóór het neerstrijken van de Troika. Maar de regering legde zich al neer bij de afwijzing van een schuldvermindering, zodat alleen kan gesproken worden over een gratieperiode, een verlenging van de terugbetalingstermijn of lagere rentevoeten. Wat schuldafbetaling betreft lijkt het IMF radicaler te zijn dan een regering die steunt op links en uiterst-rechts.

Het tweede argument van de regering zijn de steunmaatregelen die zullen ingevoerd worden van zodra er een budgettair overschot is van 3,7% van het BBP. Het geld zou dan gaan naar schoolmaaltijden (zodat kinderen niet flauwvallen in de klas), belastingsvermindering enzovoort. Maar tegen we aan de 3,7% zitten zal de extreme armoede, nu al 13,3% van de bevolking, recordhoogtes bereiken. De recessie zal voortduren, met geen enkel vooruitzicht op een vermindering van de werkloosheid die nu met 23% de hoogste is in Europa. Onder die omstandigheden wordt de vraag voor een onmiddellijke stopzetting van de betalingen en een eenzijdige schuldafschrijving alleen maar dringender. De Franse eurocommissaris Pierre Moscovici feliciteerde onlangs de Griekse regering voor de 200 hervormingsmaatregelen die ze tegen de bevolking nam, een record tegenover vorige regeringen. Maar de regering zou beter het rapport van de [Waarheidscommissie over de schuld](#) gebruiken, dat die schuld als verwerpelijk en illegaal bestempelde, reden genoeg om de leenovereenkomsten te verwerpen en te breken met de geldschieters: de Europese Centrale Bank, de EU en het IMF.

In deze strijd staan de volkeren van Europa aan onze kant, omdat ze weten dat meer dan 90% van de noodleningen terug naar de geldschieters gaan. Wij moeten leningen afbetalen om Deutsche Bank, BNP Paribas, ABN AMRO te redden, en de Griekse zombiebanken die door speculant John Paulson opgekocht werden.

Nog meer compromissen zullen de armoede en de vernietiging van de soevereine rechten alleen maar bestendigen, zoals het reeds het geval is sinds 2010

---

Noot van de redactie: een gedetailleerdere analyse van het akkoord (in het Engels) is te vinden op [Athens LIVE](#).

Dit delen:

Facebook

Twitter

## Voetnoten

- 
1. Leonidas Vatikiotis en Aris Chatzistefanou zijn Griekse journalisten en filmmakers (*Debtocracy*, 2011). Dit artikel verscheen op 13 mei op de [blog van Vatikiotis.](#), onder de titel *Greece: Back to the Future of Austerity and Debtocracy!* Nederlandse vertaling: Ander Europa.
-